

скалата, подъ която прѣкаралъ ужасната нощъ.

На другия день водата въ долината почнала да спада, а слѣдъ двѣ недѣли земята изсъхнала.

Всѣки день Фрицъ съ мотика и лопата въ ржцѣ работилъ отъ зори до зори.

Минали дни и недѣли. Долината бавно се изчиствала отъ тинята, пѣсѣка и голѣмитѣ камъне. Но не само Фрицъ работѣлъ тамъ. Ударитѣ на мотиката и тѣтрането на лопатата се чували всждѣ наоколо: върнали се прѣдишнитѣ притежатели на имотитѣ, всички онѣзи, чиято земя бѣше купилъ

Фрицъ дои козитѣ си.

нѣкога Фрицъ. Дошла и старата вдовица въ своя имотецъ. И радвало се съживѣното сърдце на Фрица отъ новопробудения животъ въ долината. Всѣки получавалъ това, което намиралъ подъ пѣсѣка и тинята. А Фрицъ ходилъ между хората и помагалъ на всички, които се нуждаяли отъ неговата помощъ.

Минали години. Отново се раззеленила „Нешастната долина“, но тя не изглеждала вече неща-